

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 355/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpenej advokátom [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 223/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 223/2013.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je v postavení žalobcu v súdnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 223/2013, predmetom ktorého sú ňou uplatňované naroxy z titulu ochrany osobnosti v spojení s nárokom na náhradu škody voči štátnemu občanovi Vietnamskej socialistickej republiky, bytom na území Slovenskej republiky.

3. Sťažovateľkou namietané konanie sa začalo doručením žaloby okresnému súdu 6. novembra 2013.

4. Podľa sťažovateľky je okresný súd v namietanom konaní nečinný, keď po viac ako troch rokoch od začatia konania nenariadil vo veci ani jedno pojednávanie. V doterajšom priebehu konania jediné úkony, ktoré okresný súd vykonal, boli v roku 2016 neefektívne zadávania prekladu listín do vietnaminy a zaslanie žaloby na vyjadrenie žalovanému. Sťažovateľka poukázala aj na to, že jej dve sťažnosti na prietáhy v konaní adresované predsednicke okresného súdu boli vybavené ako dôvodné a napriek tomu nedošlo k náprave v postupe okresného súdu.

5. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie ňou označených práv (základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie zalezitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 os. 1 dohovoru) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 223/2013, prikaze okresnému súdu v označenom konaní konať bez prietáhov a prizná sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € a náhradu trov konania.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

8. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

10. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

11. Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 223/2013, ktoré sa začalo 6. novembra 2013 a doteraz nie je právoplatne skončené. Predmetom namietaného konania sú sťažovateľkou uplatňované nároky z titulu ochrany osobnosti a náhrady škody. Z listov okresného súdu sp. zn. Spr 734/15 z 23. novembra 2015 a sp. zn. Spr. 650/16 z 31. októbra 2016, ktorými boli vybavované sťažnosti sťažovateľky na prietahy v konaní, a ďalších príloh sťažnosti vyplýva, že po začatí konania v novembri 2013 okresný súd prvotne rozhodoval o návrhu sťažovateľky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a uznesením z 9. decembra 2013 jej oslobodenie priznal. Zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená v októbri 2015, dal pokyn na pripojenie s vecou súvisiaceho trestného spisu. V novembri 2015 bol žalovaný volaný na informatívny výsluch s cieľom zistenia potreby pribratia tlmočníka do konania. V januári 2016 okresný súd uznesením pribral do konania tlmočníka a prekladateľa z jazyka slovenského do jazyka vietnamského a naopak. Následne bolo súdom zadané vyhotovenie prekladov listín zo spisu do vietnamského jazyka. Uzneseniami z apríla 2016 a mája 2016 okresný súd priznal prekladateľovi odmenu za vyhotovené preklady. V auguste 2016 bola vec pridelená novej zákonnej sudkyni, ktorá následne vyhotovila uznesenie, ktorým vyzýva žalovaného na vyjadrenie k žalobe, zadala vyhotoviť preklad tohto uznesenia a následne malo byť predmetné uznesenie spolu s už ostanými preloženými listinami zaslané žalovanému.

12. Ústavný súd poukazuje aj na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup

všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

13. Ústavný súd konštatuje, že s'ťažovateľkou namietaný priebeh posudzovaného konania nesporne vykazuje znaky neefektívneho postupu okresného súdu, keď okresný súd pristúpil k prvým úkonom smerujúcim k prejednaniu a rozhodnutiu veci (okres rozhodovania o oslobodení s'ťažovateľky od súdnych poplatkov v roku 2013) až po dvoch rokoch od podania žaloby. Napriek uvedenému však vzhľadom na celkovú doterajšiu dĺžku namietaného konania (troch rokov a siedmich mesiacov) a najmä následný postup okresného súdu a ním vykonané úkony v priebehu roku 2016 priet'ahy v postupe okresného súdu nevykazujú takú intenzitu, ktorá by odôvodňovala toho času možnosť porušenia s'ťažovateľkou označených práv.

14. Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť s'ťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi s'ťažovateľky nezaoberal.

16. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby s'ťažovateľka za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložila ústavnému súdu novú s'ťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2017